

ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ, ΔΑΝΕΙΩΝ ΚΑΙ ΗΓΕΣΙΩΝ

Απείρου κάλλους σκηνές μάς χάρισε στην οθόνη του το Πολιτικό Σύστημα με το νέο του γουέστερν σπαγγέτι «Επίδομα Συνταξιούχων». Το παλληκαράκι δαμάζει την Άγρια Δύση και η Αντιπολίτευση μας το παίζει σερίφης.

Όμως, το πρόβλημα των συντάξεων δεν είναι υπόθεση σαλούν ούτε οφείλεται σε κάποιους κακούς Ινδιάνους του Δ.Ν.Τ. και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι αμιγές θέμα των Ελλήνων που οφείλουμε να αντιμετωπίσουμε όλοι μαζί. Ωστόσο, λίγοι το κατανοούν επειδή οι πολιτικές δυνάμεις, σε όλο το φάσμα τους, αρνούνται να το εξηγήσουν στους πολίτες μη τους χάσουν από πελάτες. Αλλά μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν και οι αριθμοί είναι αμείλικτοι.

1^ο Ένα συνταξιοδοτικό σύστημα είναι βιώσιμο όταν σε κάθε ένα συνταξιούχο αντιστοιχούν τέσσερις εργαζόμενοι που πληρώνουν ασφαλιστική εισφορά. Στην Ελλάδα ένας συνταξιούχος αντιστοιχεί μόνον σε 1,3 εργαζόμενο. Τον Σεπτέμβριο 2016 κατεγράφησαν 2.700.000 συνταξιούχοι, 3.690.169 εργαζόμενοι και 1.111.490 άνεργοι. 550.000 περίπου μισθωτοί λαμβάνουν-όταν λαμβάνουν- κάτω από 586 ευρώ τον μήνα. Το 42,9% των επιχειρησιακών συμβάσεων κινούνται στα όρια των 600 ευρώ. Τα στοιχεία του ΙΚΑ πιστοποίησαν τον περασμένο Απρίλιο ότι 558.150 μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα εργάζονται με μερική απασχόληση. Συνεπώς πάνω από 1.108.150 μισθωτοί με μισθό μικρότερο των 500 ευρώ ή μερική απασχόληση πληρώνουν κατ' ανάγκην ελάχιστη εισφορά στο συνταξιοδοτικό σύστημα. Ο μισθός των εργαζομένων με πλήρη απασχόληση-και η ανάλογη εισφορά τους- μειώθηκε κατά 14,85% μεταξύ 2012-2016.

2^ο Το έλλειμμα του συνταξιοδοτικού συστήματος, συνεχώς διευρυνόμενο, αναπληρώνει Δημόσιο από τους φόρους. Ωστόσο, 4 εκατομμύρια πολίτες δηλώνουν ετήσιο εισόδημα κάτω των 8.800 ευρώ και δεν φορολογούνται. Η ετήσια δαπάνη των συντάξεων κυμαίνεται στα 30 δισεκατομμύρια και αντιπροσωπεύει το 18% του ΑΕΠ ενώ στις 27 υπόλοιπες χώρες της Ε.Ε. αντιπροσωπεύει κατά μέσον όρον το 12% του ΑΕΠ.

3^ο Προηγήθηκε ένα συνταξιοδοτικό πάρτι με δανεικά μεταξύ 2001-2009 οπότε οι δαπάνες για συντάξεις, κοινωνικές δαπάνες και μισθούς αυξήθηκαν κατά 90%! Το 2008 οι συντάξεις ήσαν υψηλότερες κατά 110% του μισθού που έπαιρνε ως εργαζόμενος ο ίδιος συνταξιούχος ενώ στην Ε.Ε. η σύνταξη αναλογούσε στο 75% του μισθού. Την περίοδο 1994-2009 το έλλειμμα του συστήματος για συντάξεις και περιθάλψη ανήλθε στα 89 δις και τέλη του 2009 αντιπροσώπευε το 30% του τότε συνολικού Δημοσίου Χρέους.

4^ο Ο δανεισμός των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών από τα 48 δις του 1999 (26,3% του ΑΕΠ) ανήλθε έως το 2008 στα 225 δις ευρώ, ίσα με το 94% του τότε ΑΕΠ. Το 2016 έπαυσαν να εξυπηρετούνται δάνεια 78,5 δις που κατανέμονται ως εξής: 14,2 δις 303.000 ελεύθεροι επαγγελματίες και μικρές επιχειρήσεις, 26,3 δις, 420.000 στεγαστικά δάνεια, 14,5 δις 1.192.000 καταναλωτικά και 23,5 δις 17.000 μεγάλες επιχειρήσεις.

5^ο Μεταξύ 2010-2015 έκλεισαν 3.173 καταστήματα τροφίμων: το 19% του συνόλου, το 26,1% των μικρών και το 15,7% των μίνι μάρκετ. Η μεσαία τάξη αποδεκατίζεται.

6^ο Όλα τα δημογραφικά στοιχεία αποδεικνύουν ότι η Ελλάδα γηράσκει κάθε χρόνο περισσότερο ενώ παράλληλα αυξάνεται το προσδόκιμο ζωής. Τούτο σημαίνει περισσότερες συντάξεις, υψηλότερες δαπάνες περιθάλψεως και ταυτόχρονα λιγότερες εισφορές. Σήμερα το 21% του πληθυσμού-ένας σε κάθε πέντε Έλληνας- είναι άνω των 65 ετών ενώ το 1951 ήταν μόνον το 7%. Κάτω των 14 είναι μόνον το 15%. Τα

νήπια 3-5 ετών είναι 328.370 σε πληθυσμό 10,8 εκατομμυρίων. Και ο μέσος όρος ηλικίας τα 43,5 χρόνια. Από το 2011 οι θάνατοι είναι περισσότεροι από τις γεννήσεις. Τώρα σε κάθε γυναίκα γόνιμης ηλικίας αντιστοιχεί μόνον 1,34 παιδί. Παράλληλα μεταναστεύουν όλο και πιο πολλοί νέοι. Μεταξύ 2011-2014 ο πληθυσμός μειώθηκε κατά 300.000 άτομα.

Σ' αυτά, λοιπόν, τα πραγματικά μεγέθη της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας οφείλουν να απαντήσουν οι πολιτικές δυνάμεις αντί να ανταλλάσσουν άσφαιρα πυρά στα καθημερινά πια γουέστερν σπαγγέτι τους. Η διάγνωση της ελληνικής νόσου είναι προφανής και τα αλλεπάλληλα Μνημόνια είναι απλές ακτινογραφίες του Μικρού Ασθενούς. Η αλήθεια είναι πικρή αλλά οδηγεί στην θεραπεία. Και η Ιστορία δείχνει ότι οι Έλληνες θα την αποδεχθούν. Η χάραξη και η άσκηση πολιτικής προϋποθέτει, όμως, ηγεσία, αυτογνωσία, ανάληψη της ευθύνης, τόλμη και γενναιοφροσύνη. Πάντα, άλλωστε, το πιο βαθύ σκοτάδι επικρατεί πριν ξημερώσει.

N. I. Μέρτζος

Υ.Γ. Την επομένη Τετάρτη: Και, όμως, υπάρχουν καλά νέα